

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 36/10
v Luxemburgu 15. apríla 2010

Rozsudok vo veci C-511/08
Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH/Verbraucherzentrale
Nordrhein-Westfalen eV

Povinnosť znášať náklady na zaslanie tovaru nesmie byť uložená spotrebiteľovi, ktorý odstúpil od zmluvy uzatvorenej na diaľku

Spotrebiteľovi možno v takom prípade uložiť jedine náklady spojené s vrátením tovaru.

Smernica o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku¹ stanovuje, že spotrebiteľ môže bez penalizácie a bez udania dôvodu odstúpiť od zmluvy uzatvorenej na diaľku v lehote najmenej siedmich pracovných dní. V prípade, že spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy, je dodávateľ povinný nahradiť čiastky zaplatené spotrebiteľom bez toho, aby spotrebiteľovi vznikli akékoľvek výdavky. Jediné výdavky, ktoré môžu spotrebiteľovi vzniknúť v súvislosti s uplatnením jeho práva na odstúpenie od zmluvy, sú priame náklady spojené s vrátením tovaru.

Spoločnosť Heinrich Heine, ktorá sa špecializuje na zásielkový obchod, vo svojich všeobecných obchodných podmienkach stanovuje, že spotrebiteľ znáša za zaslanie paušálnu sumu vo výške 4,95 eura. Dodávateľ si túto sumu ponechá takisto v prípade, že spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy. Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen, združenie spotrebiteľov založené podľa nemeckého práva, podalo na spoločnosť Heinrich Heine žalobu na zdržanie sa tohto konania, lebo sa domnieva, že v prípade odstúpenia od zmluvy nesmie byť spotrebiteľovi uložená povinnosť znášať náklady na zaslanie tovaru. Podľa Bundesgerichtshof (spolkový súd, Nemecko), ktorý musí rozhodnúť tento spor v poslednom stupni, nemecké právo výslovne nepriznáva kupujúcemu žiadny nárok na vrátenie nákladov na zaslanie objednaného tovaru. Vzhľadom na pochybnosti o tom, či je v súlade so smernicou účtovanie nákladov na zaslanie tovaru spotrebiteľovi aj v prípade, keď uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, požiadal tento vnútroštátny súd Súdny dvor o poskytnutie výkladu smernice.

V rozsudku, ktorý bol dnes vyhlásený, Súdny dvor konštatuje, že **smernica bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá dodávateľovi umožňuje, aby na základe zmluvy uzatvorenej na diaľku uložil spotrebiteľovi povinnosť znášať náklady na zaslanie tovaru v prípade, že uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy.**

Jasným účelom ustanovení smernice týkajúcich sa právnych dôsledkov odstúpenia od zmluvy je neodradiť spotrebiteľa od uplatnenia svojho práva na odstúpenie od zmluvy. Tomuto účelu by teda odporoval taký výklad týchto ustanovení, ktorý členským štátom umožňuje, aby náklady na zaslanie tovaru boli v prípade odstúpenia od zmluvy uložené spotrebiteľovi. Navyše uloženie povinnosti spotrebiteľovi znášať okrem priamych nákladov spojených s vrátením tovaru aj náklady na zaslanie by mohlo spochybniť rovnomerné rozdelenie rizík medzi zmluvnými stranami zmluvy uzatvorenej na diaľku tým, že spotrebiteľ by musel znášať všetky náklady spojené s prepravou tovaru.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

¹ Smernica Európskeho Parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. ES L 144, s. 19; Mim. vyd. 15/003, s. 319).

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106